

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

De precepto q[ui]nto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

De quinto

suis cupiens nos saluari q̄d damnari.
Et ideo matrem sue passionis iteresse vo
luit: ut per suam intercessionem cui nō
est fas aliquid denegare. Occasiones ha
beat miserendi. Q̄ autē Maria sollici
ta sit reconciliare peccatores: patet p̄ ta
le exemplū. Fuit quidā peccator
volens irād peccandūz. ad altare bea
te virginis stabat salutans eam angelī
ca salutatione. Quia modus eius erat
quando cunq̄ poterat altare vel imagi
nem virginis salutauit. Quod cuī face
ret: vidi imaginem eiusdem virginis q̄
sup̄ altare erat iūificari cum pueo que
tenebat. Vidiq̄ sanguinem fluē d̄ pu
ero in gremiū eius: sicut fluxerat de vul
neribus christi in cruce. Quod cum cer
neret obstat factus est dicens. O dñā
quis fecit hoc? Et beata v̄go respondit
Tuz ceteri peccatores qui amplius cru
cifigunt me et filiū meū q̄d fecerant iū
dei. Golebar q̄ v̄go sanguinez puer
geret restringere: sed nō poterat. Et pec
cator ille conuersus ad imaginem dixit
O mater misericordie intercede p̄ me.
Et illa. Vos peccatores vocat̄ me ma
trem misericordie qui non cessatis face
re me matrem miserie et tristitie. Et ille
Non sic p̄iissima domina loquere: h̄ me
mento adiucatam peccator te esset int̄
cede pro me. Et mater ad filiū. O p̄iissi
me fili amore mei miserere huic pecca
tori. Et filius. Nō mater. Nec grauari
dches q̄ te non audio: quia ego rogaui
patrem meū p̄mo si possibile foret aliter
humanum genus saluari transferret a
me calicem passionis. Et noluit audire
me. Et mater. O fili memento q̄ te ma
terno amore foui et alius vberibus et pec
catore meo. et cōdona huic peccatori. Et si
lius. O mater ex iusticia tibi ostendo q̄
exaudire te non teneor. Et mater. Nō
sum iusticiam causemur: sed ad misericor
diā configimus. Et ergo ppter tuaz
misericordiam miserere huic peccatori.
Et filius: rogaui ego secūdo p̄ em meū

vt si possibile foret alio modo gen⁹ hu
manū saluari trāfferret a me calicē passi
onis et nō audiuit me. Et mater. O fili
memēto laborū quos sustinui tecum: et
dona mihi istū peccatorē. Et fili. O ma
ter noli grauari q̄ tenō exaudiō: sed me
mento q̄ tertio rogaui patrē meū vt tūl
ferret a me calicē passionis et nō exaudi
uit me. Et p̄ia mater depositū filiū et vo
luit p̄cidere ad pedes eius. Quod cer
nēs filius inq̄t ad eā. Quid est mater
qd facere vis? Et illa. Tamidū ad pe
des tuos cū peccatore iacebo quo usq;
veniā ei cōcedas. Et filius. Absit hoc
mater: sanctū est in lege diuina q̄ fili⁹
debet honorare matrē. Et iustitia con
cludit. q̄ ille legem debet implere qui le
gem dedit. cum aut̄ ego sim filius tuus
et tu mater mea te honorare volo in isto
peccatore: et sibi ppter te om̄ia peccata
indulgeo. et sic pax erit inter me et eum.
et in signum pacis osculet̄ vulnera mea.
Et sic peccator osculando sanavit om̄ia
pij christi vulnera.

De quinto precepto

Don occides A In q̄ pre
cepto phibetur homicidium
a quo peccato p̄mo deberet co
bibere homines hoc qd ipm
est contra naturam: Docuit em natura
aialia q̄ deberet diligere ea quæst̄ eius/
dem speciei cum ip̄is. Unde Eccl. xij.
Omne animal diligit suum simile. Un
mirum est quomodo homo vult occide
resū simile sc̄z alium hominem. cū na
tura doceat vnum lupū amare alium.
Sic similiter intelligendū est de homi
ne q̄ naturaliter et ex instinctu nature de
beret diligere alium hominē sibi similez
Un Aristoteles octauo Ethicoz. Om̄is
homo omni homini naturaliter est
amicus. Ergo talis peccat cōtra natu

precepto

Pam huianam ei indicam. In sup pecat ptra ratione humanâ. Dicit enim ratio hominu q non deberet facere alij quod sibi odit fieri. vñ Thobie. viii. Unde cū ipse homo sup omnia naturaliter abhorret morte. ideo ipse sup omnia cauere deberet ne morte alij inferret. Vñ pmetator secundo de aia. Omne naturale desiderat permanentiā et esse. Secdo deberet cohibere homines ab hoc peccato: qz peccatum h diabolice est et diabolo assimilatur. Unde Iohis. viii. Ille homicida erat ab initio. Diabolus ab initio homicida fuit suipius: et consequenter Ade et Eue et totius humani generis. Vñ Augustinus. Diabolus e humani generis inimicus inuictus mortis. B Tertio deberet cohibere. quia est unum de quatuor peccatis q dicunt ad dominum clamare. Et primum horum peccatorum est op̄silio puerorum innocentium. Unde Exodi secundo. Ascendit vox filiorum israel ad dominum. Ergo summe cauendum est culibz: ne pupillos et orphans et viduas innocenter opprimat vel eis aliquā iniuriā faciat. Secundū est peccatum zodomitarum Vñ Gen. xviii. Clamor zodomitarum et gomorrorum multiplicatus est. Tertio detentio mercedis mercenarioz. Unde Jacobi ultimo. Ecce merces operarioz vestrorum que fraudata est a vobis clamat. et clamor eius istriuuit in aures domini saboth. Quartum est homicidium proximi. Unde Genes quarto. dixit dñs ad Layn; Ecce vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. Sicut potest deus dicere ad quemlibz homicidā Ecce sanguis innocenter a te effusus clamat ad me de terra requirens vindictā super te. Item patet ex hoc q sit unum de maximis peccatis occidere proximum et innocenter. quia dominus maledicit terre que aperuit os suum et recepit sanguinem Abel fratris Layn. Si autem terra est maledicta a domino que sanguis

nem innocentem recepit: quid tunc de illo erit qui sanguinem innocentem effudit. Ergo merito dicetur occisoribus in iudicio extremo. Itē maledictum ignem eternum zc.

CQz homicidium sit duplex. **L**vidum autem q homicidiū est duplex. sc. corporale et spirituale. Corporale committitur manu vel facto. et hoc quatuor modis. **C**Primo modo iustitia dictante. ut cum iudex reum iuste damnat. vel minister taliter damnatum occidit. Unde queritur. utrum iudicio liceat occidere malefactorem. Respondeo km sanctū Thomam secunda secunde. q. lxvij. Sicut pro salute toti corporis praeditur laudabiliter membrum putridum: sic malefactor q est corruptius aliorum. laudabiliter occiditur ut commune bonum conseruetur. Si tamen hec occisio fieret a ii. dice vel ministro luore vindicte vel delectatione fundendi sanguinem humanum: licet iste malefactor iuste occidatur: nihilominus iudex vel minister mortaliter peccat. Similiter si minister hoc facit pro aliquo questu quem exinde se consequi speraret. Similiter autem ambo scilicet iudex et minister peccant mortaliter si reum occidunt iuris ordine non seruato: hoc est si occidunt sententia non condemnatum. Et hoc probatur. xliij. q. iiiij. paragrapho penultimo. et q. v. miles. et ca. cum minister. **Q**ueritur utrum liceat priuate persona occidere malefactorem. Respondeo km sanctū Thomam ubi supra. non licet. sed solum illi cui communictatis cura commissa est. sicut principi vel domino terre habenti publicam auctoritatem non autem alicui privato. **S**ecundo modo sit homicidium necessitate instigante. Sed tunc distinguendum ē hoc modo. quia aut illa necessitas bene possit satis faciliter evitari. puta cum quis

Sequente

potest euadere insequētem se hostē. tūc reus est homicidij et rāq; p mortali pecato debet agere penitētiā. Aut ē necessitas ineuitabilis: puta si q̄s occidit insequētem se non ex odij fomite. sed ex dolore animi. quia aliter nō potuit periculū occasionis euadere. et talis nō pccat nec astringitur ad penitentiam nisi ad cautelam ppter ambiguū dubietatis. quia potest timere ne illum occiderit motus ex indignatō vel iracundia: vel libidine vindicte: et nō ex sola necessitate defendēdi se. ideo interiorē sp̄ dēbz agere penitentiā: et suis peccatis assūbere q̄ in tantam venit necessitatē: et in hoc accordat Banfredus et Hostiēsis. Scīdum tamē q̄ q̄uis p cōseruatiōe prie psonē liceat in ineuitabili necessitate aliū occidere ne ip̄e occidatur. hoc tamē nullatenus est licitū p pseruatiōne rerū temporaliū: quia vita p̄ximi est pferēda reb̄ fortune. Tertio hoc homicidium corporale sit casu. sed ibi distingue. quia aut dabat operā rei licite aut illicite: puta si p̄iiciebat lapidem vel iaculum siue in ludo siue p corpī exercitio versus locum vbi p̄sueuit esse transitus hominū: reus est homicidio. ut p̄t̄ p̄v. q. i. merito. Et irregularis efficitur. ut pat̄ p Innocētiū sup̄ ca. exhibita Si vero dabat operam rei licite: puta si pulsauit et baculus cadēs interfecit aliquem vel occidit eū nō imputat ei. Vel si quis secans arborē et arborē cadēs fortuitu aliquē occidat: nō est culpabilis. qđ verum est si fiat in priuato loco et adhuc beat veram et plenam diligētiā. s. cūspicēdo se et alte clamādo q̄ sibi caueat: alioqñ sibi imputabit ut p̄z dist. l. hi qui arborem. Quid de parētibus in q̄rum lectis p̄uuli inueniuntur mortui R̄n deo fm Raymūdum. Si mors interuenit graui eorum culpa p̄cedente atq; negligētiā: grauis est eis penitētiā iniungēda. Si aut̄ leuis culpa p̄cesserit: nō grauis penitētiā est eis iniungēda. Si

autem nulla p̄cesserit negligētiā v̄l culpa de iure nō sunt puniēdi: tamē ad cautelam ppter ambiguū est eis aliq̄ penitētiā iniungēda. Concordat Hosti. et addit q̄ monēdi sunt parentes ne pueros teneros secum in uno lecto colloccēt: ne forte opp̄rūmātur. ij. q. v. consuluisti. Quid dicēdum est de custodib⁹ infirmorum qui ad eorum petitōem vocauerūt minitorē ut minueret eis sanguinem: vel dederūt eis vīnum: vel non bene custodiāt eos ita q̄ ip̄i mortui sunt. Respōdeo fm Guil. In omnibus talibus quādo bona fide fūit nō debet ali quis de facilis scrupulosam pscītētiā habere: nisi sit euīdēs culpa aut negligētiā dissoluta et certum sit q̄ inde mors p̄veniret. tunc irregularitas contracta est. D Quarto homicidium corporale cōmittitur voluntate et p̄pria iniquitas et impellēte: puta si quis ex odio vel iure vindicte aliquē occidat. et tūc sine omni distinctione dicēdum est q̄ tale homicidium volūtarium semp̄ est mortale peccatum et enorme. Querit v̄trū magis peccet qui occidit iustum q̄ qui occidit peccatorem. Respōdeo fm sanctū Tho. sc̄da sc̄de. q. lxiiij. sic. Et hoc qua duplicitōne. Primo quia nocet ei quē plus debet diligere. et ita magis agit contra charitatem. Secundo quia iniuriā infert ei qui est minus dignus et ita magis cōtra iusticiā agit. Tertio q̄ p̄uat cōmunitatē maiori bono. Quarto quia p̄temnit deū in iusto hoie. Luc. x. Qui vos spēnit mespernit. Item quia fides sunt filii dei. i. Joh. iii. Videlicet quam charitatē nobis dedit deus ut filii eius noīemur et simus. Igīt qui aliquē fidelem occidit: filium dei occidit. qđ constat in manissime seueritatis esse. Quō ante p̄spectū dei p̄stare audebit qui frater eius occidit. Querit v̄rū occidere aialia sit peccatum. R̄n deo fm Tho. vbi supra: nō. quia nullus peccat v̄tendo re sua ad hoc ad quod est ordinata.

precepto

Generalit autem planteret alia propter homines
sunt: Queritur utrum mulier licet seipsum occidere propter stuprum vel adulterium virum. Rudeo enim Thomas. ubi super non debet in se committere crimen maximum utrūque minus crimen alienum. Non est enim crimen mulieris si civiolentia inferat. Et ita fornicatio vel adulterium minus peccatum est quam homicidium. pricipue superius quod est periculumissimum. Quia non restat tamen ut per penitentiam expiat. Sed hoc est verus et potius debet se violentem punitere occidere quam in peccatum fornicatoris voluntarie incidere.

Et sciendum quod occidere seipsum est peccatum morale: ut probat Thomas secundus scilicet. quod. lxxiiij. quadrupliciter primo quidem quod est contra naturalem inclinationem quod vnaque est res seipsum niti per conseruare quantum in se est et propter. Secundo quod est contra charitatem qua homo tenetur se diligere. Tertio est iniuria communis: quod quilibet homo pars est communis. Quartuero quod talis in deum peccat: sicut quod alienum suum interficit peccat in dominum. Ideo quod nullo modo licet illud ut miseria plentis vite quam evadat. nam finis omnis terribilium est mors. Enim per hunc. Item nec propter vindictam aliqui cuius peccati in se ipso licet se occidere. Quid de his quis seipsum mutilant: Rudeo non licet membris sanis percidere. Et quidem si talis mutilatio fiat ex impotencia alicuius infirmitatis. aut etiam credebat obsequiis postare dorsum patre casteviatur nihilominus talis grauiter peccaret quod non licet aliquo modo membra percidere ad vitandum periculum animalium super peccatum: quod saluci spirituali semper propter aliter subveniri: cum peccatum subiectum est ipsi voluntati. Ergo tales homicide superius iudicantur: et taliter repellit a promotione receptore sacrorum ordinum. Secundum est si membrum putridum ideo abscondatur a se vel ab alio: quod est corruptiu[m] corporis: quod tunc licet est percidere: devoluntate tamen eius cuius est membrum aut illi ad quem pertinet curare de salute illius. Et quinto homicidium corpore committit a lingua

et hoc primo. sed etiam si licet herodes occidit o[mn]es pueros qui erant in bethleem iudee. Matth. iiij. Diciten occidit o[mn]es pueros qui erant in bethleem et in omnibus finibus eius: non et manu eos occiderat. sed quia iussit precepit. Et sexto committit consilium: pura cum quis alteri suaderet vel rogat homicidium facere: ostendens sibi utilitatem sequentem ex homicidio tali. Et talis est in Innocentio, est reus homicidij: et cum hoc irregularitate incurrit. Nec interest si ille cui dat consilium statim occidat vel dum postea tempore interfecto nisi interim contrarium suaderet: et primus consilium reuocaret. Imo quod plus est oportet quod illi denunciet de cuius morte contractum est quod sibi caueat: nisi probabile iter credat quod post reuocationem consilij ille cui dedit consilium reuocet a proposito occidendi: ut dicit Inno. Laetetur ne quod est probatur. Sic cayphas christus occidit dando consilium de morte eius Job. xiij. dixit. Expedite vobis utrūque moriatur homo pro populo et non tota gens pereat. Unde Augustinus. Non solum illi homines sunt qui manu homines occidunt sed etiam illi per quorum consilium fraudem et exhortationem homines extinguntur. Et ad istud duplex homicidium discernendum quidam euangeliste dicunt seu tradunt christum esse crucifixum hora tertia: alii dicunt hora sexta. Quia in die suis praewis consiliis machinantes in mortem christi ipsum linguis crucifixerunt hora tertia. Milites vero hoc factio impluerunt hora sexta. Septimus committitur seu fit defensione seu animo defendendi eum qui homicidium perpetravit. Nam enim Henricus defensaria. Si quis vadit ad interficiendum aliuj et seipsum illi scienter associas: non tam ipsum incitas ad homicidium perpetrandum: nec super hoc aliqua verba cu[m] eo habuisti nec ipse tecum: immo tu sibi ex animo hoc dissuadisti: licet tibi acquiesceret noluerit. Et nihilominus tu de ipsi

B 1

De quinto

so timens teipſi associas eo animo vt si forte ille inſequeretur eum tu eum deſenderes: et ſic occidit alium per te associat? **E**t in hoc caſu dicit **H**ofſteſen. q̄ talis eſt homicida nec vñquam poterit ad ordines promoueri. **E**t ſic intellige q̄ ſola deſtione committit homicidiu. **O**cta uo cōmittitur tradēdo p̄ximū in morte ſicut iudas ch̄m: de quo dicit **D**ath. 26. Querebat oportunitate ut eū trade ret. Et tales traditores cum iuda dām nabunt: et rei erunt in ſanguine innoxiō ſicut iudas in ch̄o. **N**ono committit iudicādo iniuste aliquē ad mortē. **S**ic pylatus occidit **C**hristum: de quo dici- tur **L**uce. 23. q̄ adiudicauit fieri p̄petuio nem eorum. **V**e illis fallis iudicibus q̄ ppter munerayel fauorem iudiciuz et iuſtiam peruerunt: quia enorimē pec- cant in ch̄r̄tum qui eſt veritas et iuſticia. **V**nde **I**ſidorus de ſummo bono. **N**ō eſt persona in iudicio conſideranda ſed cauſa. Qui consanguinitatis et amicitie fauoris ſive inimicitiarum occaſione iu- dicū peruerunt ſine dubio in ch̄r̄tum dñm qui eſt veritas et iuſticia peccāto no- ſcuntur. **V**nde **C**hrysotomus. Facile deuiaſt a iuſticia qui in cauſis non deuī ſed hominem formidat. **H**oc patet in pylato: qui ch̄r̄tū multis modis et vijs nitebatur liberare: ſed poſtmoduſ ſinā- liter extimore humano iniuste ad mor- tem ſentientiauit.

Sciendū q̄ iudici non licet vendere iuſtum iudiciuz. **V**nde **A**ugustinus. Non debet iudex iuſtum vendere iudicium: non teſtis ve- rum teſtimoniū: licet vndat aduoca- tū iuſtum patrocinium et iurisperit? re- cūm conſilium. Ergo grauiter peccant qui iuſticiam exequi nolunt: niſi accep- tis ante a muneribus. Et tales quādo- q̄ confunduntur hic et in futuro. **V**n- de legitur q̄ quidam iniquus iudex n̄ li- livoluit facere iudicium niſi ante a acce- ptis aliquibus muneribus. **E**t cū que- dam rida quādam cauſam habuit:

quam iudex ei continue proloγauit. **T**unc ipsa fuit conqueſta cuiuaz bono viro q̄ dixit ei. **P**er tibi non faciet iudicū niſi ei manus inungas. **T**unc illa mulier accepit p̄tinguedinez butyri et co- ram omni populo p̄ſenti i iudicio ad iu- dicem accessit: et ei manus inunxit. **Q**ui indignater dixit **L**ur mihi maclaz ma- nus! Et illa. **Q**uiā mihi dictum eſt q̄ n̄ habeo finem nec expeditoꝝ cause mee: quā mihi iādiu p̄traxiſtis niſi vngerevo- bis manus. **E**t ſic ille confuſus corā om- ni populo ſterit: et ei ex verecundia iudici- um fecit. Item ſciendū q̄ iudex iuſte iu- dicans puniendus eſt a ſuperiori ſuo vt exemplum eius aliꝫ timeant tale facin? am- plius committere. **V**nde legitur q̄ qui daz rex p̄ſarū cum deprebendit qn̄ dām iudicem ſuum iuſte iudicasse euꝫ iuſſit excorari: et ſellam iudicis cum talis- cute cooperirevit iudex futur? continue memo: fieret ſupplicij et timeret iuſte iu- dicare. **B** **S**cīdūm tñ q̄ n̄ fa- ciliter homo iudicādus eſt ad mortem: qui eſt nobilissima creatura. **V**nde **A**ſtoleſ de regimine principum. Nobis ſummi animalium eſt homo caue eſ- fundere ſanguinem humanum. **V**nde etiam **A**ugustinus de ſpi. 21. **T**ate di- gnitatis eſt huma:ia conditio: vt nullū bonum ppter ſummu bonum ei ſufficere poſſit. **V**nde **B**ernard? in ſmon. Fe- cit deus hominē ſcdm corpus egregiaz creaſuram: ſed ſcdm aīam magis: vt pni- ta imaginē creatoris inſignē: ronis par- ticipē: btitudinis eterne capacē. Ergo tal' nobil' creaſurā non leuiter eſt delen- da. **H**oc iſti d'ebarent attēdere q̄ hoiez quaſi pullū galine occidūt: et modicum eſtimant effundere ſanguinē humanū: et occidere hoīem. **L**um tamen de loq- tur per **E**zechielē. c. xvii. Nunquid vo- luntatis mee eſt mors impī dicit dñs et non magis vt auertat avia ſua q̄ uiuat. Ergo qn̄ eſſet ſpes p̄habilis de emēda- tñ melius eſſet hominē uiuere et ſe emē-

precepto

Sare: et peccata sua per satisfactionem de lere: quod sicut leuitus et faciliter occidere. In signum huius dicit dominus per Ezechielem 18. Nolo mortem peccatoris habere. et ergo illi qui ita atrociter homines cruciant et puniuntur: et ita imisericorditer sententias et iudicant: timere deberent illud dictum Iacobi. 9. Iudicium enim est sine misericordia: qui hic non facit misericordiam. Et illud dictum apostoli: Quo iudicio aliud iudicas: te ipsum condendas. Et super omnia timere deberet dictum christi quod habet Lucas 6. Eadem mensura qua mensura fueritis remetetur vobis. **C**ecundo committit hoc homicidium non liberando proximum a morte. Unde queritur utrum quilibet teneat liberare proximum a morte. Respondeat quod sic. quod quilibet ex debito charitatis teneat repellere iniuriam a proximo et liberare eum a morte vel defendere eum cum potestate: alias erit res homicidii. Et ista veritatem docet euidenter instinctus naturalis in brutis animalibus: ut per deum delphini per dicit prophetas 1. de animalibus. Similiter patet per portiones qui sibi mutuo subveniuntur: et unus nescit aliud liberare. Non tamen quilibet teneat per rationabile liberatione alterius piculo mortis se expondere: sed solus iudex teneat ad hoc eum manu armata. Qui autem ex charitate hoc faceret: opus perfectionis exerceret. De persona privata dicit magni doctores quod si credat quod hominem solo verbo possit liberare a morte iniusta et teneat facere verbo: veritatem facta teneat impedire si possit efficere sine piculo.

Consecutum est homicidium spirituale octo modis committit.

Domicidiuum spirituale quo quis interpretatio dicit homicida committit octo modis. **I**n primo quod committit in corde proximum odio: deinde de quod prima Iohannes. in Opere quod dicit frater suum. homicida est. Et scitis quoniam omnes homicida non habent vitam in seminatur. Sicut ibidem. Et si vivens in tempore homines vivere cernit: in perpetuum tamquam cum

demonibus condemnabitur. Et istud homicidium tanto grauius est corporalium homicidio: quanto anima que per iumentum occidit est prestantior corpore: quod secundo patet ex hoc quod homicidium corporale est quo homo interficit alium per iudicium autem homo perimit seipsum. et ideo quanto nequam crudelius est hominem interficere seipsum quam alium: tanto detestabilius est homicidium spirituale corporali. Et isto modo tam pueri quam mulieres iudeorum christi crucifixum facte sunt homicide: odientes dominum iustum christum. Et similiter hodierni iudei sunt homicidi christi hoc modo. Homicidium quod sit peccatum mortale vel veniale per infra. xiiiij. **B** **C**ecundo committit involuntate: factum scilicet spirituale et bone voluntatis propositum suffocando. Nam quantiens in te bonum conceptum tibi diuinitus inspiratum per negligentiam et contemptum extinguis: tortens diuinum fetus manu gratie diuine in te plantatum voluntarie iugulas et perimis. Quia anima cuiuslibet hominis est sponsa christi: quod tunc ab ipso impregnabitur quando hominay voluntas et bonum propositum concipiatur. Tunc idem conceptum occidetur quando hominay voluntas per negligentiam et contemptum ad effectum non producitur. **T**ertio committit verbo et ore proximo suggestendo mala quae sunt contra deum et salutem. Ideo christus dicit de diabolo ut habetur Iohannes. viij. Ille erat homicida ab inicio. Unde Augustinus super Iohannem. Homicida diabolus dicitur: non quod gladio armatus nec ferro cinctus ad hominem veniat: sed quia malum verbum seminavit. Noli ergo te non putare homicidam esse: quando fratri tuo mala persuades. Unde apostolus prima ad Corinthios. xv. Corripunt bonos mores colloquia prava. Ergo quandocumque cum verbis tuis occasio es alicui ad peccandum: si hoc ex preposito et scienter feceris

52

Se quinto

Homicidii spūiale cōmītis. **C**Quarto cōmittit q̄ndo hō subtrahit frāt̄nā cor rectōem atq; admonitōem. **U**n Greḡ in moral. **T**ot psonas occidim⁹ q̄t ad mortem ire quotidie repidiz racētes vi demus. **L** Circa qđ queritur: vt̄ correctio fraterna sit in p̄cepto. Re spondeo fm Lbo. scđa scđe. q. xxxij. in p̄cepto est. Sed quia p̄ceptū est affir matiū non obligat ad semp: sed p̄ loco ⁊ tpe. Undez omīssio ei⁹ vno modo sit meritorie: vt̄ quando q̄s oportunū tem pus inquirit. v̄l q̄ de īp̄is metuit ne de teriores fiantyl ad bonam vitam alios impeditant hmoi. Sed omodo omittitur cum peccato veniali: quādo scilicet ti mort cupiditas fac tardiorē ad corrige dūm delictū fratris: non tamen ita q̄ si constaret ei q̄ si fr̄m posset a pccō retrahere dūmīteret ppter timorē ⁊ cupiditatē: quinimo in aio preponit charitatē vt̄ dī Augustinus. Tertio modo omittitur cū peccato mortali: scilicet cū formidatur iudiciū vulgivel carnis cruciatio: vel quodcunq; temporale: dū tamen h̄ta dominetur in aio q̄ fratris charitati pponatur. **V** Quinto committit p̄ malum exemplū quod daf pro p̄ximo. Unde Augustin⁹ in libro de pastoralibus. Qui in cōspectu populi malevit quantū i eo est illū q̄ ab eo accenditur occidit. Ergo q̄ tēp̄mitus suo malo exemplo ad peccandū induxit ille animam tuam ⁊ suā occidit. suaz p̄ maliciā tuam p̄ malum exemplū de quo dī xp̄s Matth. 18. Ve homini p̄ quē fit scandalum. Unde etiā Aristoteles. n. ethi. eorum. Pessimus est ille q̄ vititur malo: non solū ad se h̄ etiā ad alios. Ergo tales multipliciter puniunt. **U**n Greḡ. in moralibus. Tot mortibus quis dignus est quod mala exempla prauitatis in posteros reliquit. **N** Sexto cōmittit quando quis heredib⁹ suis iniustas res relinquit. Nā quod denari⁹ os c̄s scienter relinq̄t: tot gladijs ipsos

transfigit. Ergo tales heredes siue filii si illas res iniuste acquisitas scient possēdēt tunc damnātur cum parētib⁹. Et tunc scđm dictum ch̄ri in euāgelio Filii consurgent aduersus parentes. Hoc intelligatur q̄ i iudicio extremo siue etiam in inferno puniēt eos dupl̄r. Primo cōquerūtur de eis sicut de crudelib⁹ occisoribus eoꝝ. Eccl. xli. De patre ipso con querūtur filii. quoniam ppter ipm sunt in opprobrium. Scđm quod est grauissimum: quia in inferno semper eos torquebunt ad minus per impropria: intantum q̄ nesciovtrum grauius per filios: vel per demones punitantur. Unde legitur q̄ quidem comes quo ad humānam estimationē satis bonus: visus est post mortem a quodam heremita in inferno in quadam schala ignea stare. Et cum ille quereret cur ibi esset cum satis laudabiliter in mundo vixisset. Respondebat q̄ proper possessionem cūlisdaz ecclie quā proauis suis sibi surpassasset. Et ipse admonitus nō eam restituisset. Quia eam se possidere licite estimabat: ex quo ab antiquo sup eum sic deuoluta esset. Et ipse fatebatur decimū se eē possessorē. Et quod de generatione illa q̄ ea scienter possiderēt morerent: illuc ad eum ⁊ ad eandā schalā futuri eēnt. **S**eptimo committit victimū necessarium i necessitatis articulo pauperi subtrahendo. Nā qvictū necessariū pauperi i necessitate subtrahit: spūiale homicidium cōmittit. Unde Ambro. Pasce fame moriente: si non pavisti occidisti. Gratia huius potest queri utrum dare elemosynā cadat sub p̄cepto. Respondeo q̄ dare elemosynā i necessitatē articulo cadit sub p̄cepto qđ pater p̄ h̄ q̄ ipm omittēt eternaliter puniet. vt p̄z Matth. xxii. Esuriū: et non dedisti mihi māducare. Et rō huins est: qz cuz dilectio proximi sit in p̄cepto: necesse ē omnia illa cadere sub p̄cepto sine quib⁹ dilectio p̄ximi non seruat. Ad dilectorē

precepto

autem primum pertinet: ut non solum velim? et bonum sed etiam operemur secundum illud. i. Joannis. 3. Non diligamus lingua neque per hoc: sed operemur veritate. Ad hoc autem vultus alicui requiritur ut eius necessitatibus subueniamus. Juxta illud. i. Iohannes. 3. Quis viserit fratrem suum habere necessitatem clauserit viscera sua ab eo. quoniam charitas dei manet in illo. Ergo elemosynarum largitio est in precepto. Sed quia pcepta de donis de actibus virtutum: necessitas est quod hoc donum elemosyne cadat in precepto secundum quod actus est de necessitate fratris: putascimus dictamen recter omnis. et secundum hoc aliud est considerandum ex parte dantis: et aliud ex parte recipientium. Et ex parte quodammodo datus requiritur quod illud quod in elemosyna datur sit superfluum non solum respectu suum proprius: sed etiam respectu aliorum quorum sibi cura incumbit. Quia recta ratio dicit quod unusquisque sibi prius prouideat de his quorum sibi cura incumbit. et postea de residuo necessitatibus aliorum subueniat. Ex parte autem recipientium requiritur quod necessitates habeantur: alioquin non esset ratio pietatis quare ei dare tur. Unde dist. 82. ca. i. His pauperibus danda est elemosyna quam in manibus suis laborare non possunt. Non autem omnis necessitas obligat ad preceptum: sed solum illa sine qua quis sustentari non potest. Erideo relinquitur quod datur elemosynam de superfluo est in precepto respectu eius quod est in extrema necessitate positus. Sciendum tamen quod non simpliciter expectanda est semper extrema necessitas: quia tunc non possunt innuari natura consumpta. Sed tunc intelligendum est casus extreme necessitatis quando apparet signa future necessitatis extreme perhabilia: ut cum quis videt alios impotentes vel pigros ad subuentendum: et videt pauperem indigere vite necessariis neclibi posse satisfacere: tunc eum ex precepto charitatis tenetur sibi subuenire. Sed circa necessitatem extremam dare

elemosynam est in consilio sicut de quolibet meliori bono datur consilia. Unde dicit Basilius. Cur tu abundas ille homo miser dicat: nisi tu bone dispensator merita consequaris: ille vero patientie meritis decoretur. Famelici panis est quem tu tenes: tunica nudus est quam in conclave conseruas: calceus discalceatus est qui penes te marcescit. Idcirco tot iniurias committis quod dare valeres. Octauo committitur primo detrahendo de qua detractionem dicetur.

De detractione. **D**etractio detrahenda est. Primo quia comparatur homicidio: quod ille cui detrahitur in conscientia illius quod audit detractorem occidisse: in cuius conscientia plus viuebat per bonam famam: et tale homicidium grauius est corporali. Quia secundum Henricum de firma ibi solus corpus unius occiditur: hic autem sunt plures aie perimuntur. Vna ipsius detractorum alia eius cui detrahitur cum hoc ceperit et rascatur et queritur in dicta. Tertia ipsorum auidentium. unde tale homicidium periculissimum est: quod est contagiosum. Serpit enim de uno ad alium. et lateraliter inficit oes illos in quos venenum detractionis infunditur. Unde Bernardus super canonica Joanis. Unus detractor quod loquitur: et tamen non verbis eodem in momento multitudinis audictum dum aures transfigit: alias interficit. Secundo prevalere ad detrahendam detractorem hoc quod detractor diversis generibus rerum comparat. Nam primo comparatur canis: ut dicitur Matth. 7. Nolite sanctos dare canibus. Eccl. xii. Sagitta infixa femori canis: sic verbis in ore stulti. Canis sagittam habens infixa se mori non quiescit donec remouerit: neque stultus quiescere potest donec verbuz quod audiuit de primo alij retulerit. Detractores sunt canes diabolino permittentes etiam unam auiculam auferri ab hinc quin latrent et eas modulant. Itē comparat post

G 3

De quinto

ed. quia ad modum porcl os certi inqnat
q̄ pedē. Et sicut pote ingrediēs i hor-
tu aliquēt ibi luti et flore inuenies. flo-
res dimitit luti ingredit: t se in eo vo-
lutar. Sic detractor bona vīsa v̄l audita v̄l
vīsa de p̄ximo obliuiscit et mala audita v̄l
vīsa de p̄ximo ponderat et retinet. Et sic
os et lingua inqnat: qd est mēbrū nobis
le pre alijs mēbris. Unde Ansto. i. poli.
Nullū em aialū naturalis h̄z f monem
nisi hō. Itē detractor cōpara f penti in
bis p̄ueratib. Serpens est aial. pditi
osum. i silēcio mordēs: tortuose i cedēs.
Sic detractor pditor ē q̄ occulte oblo/
quitur p̄ximo. Un Ecclā. x. Si morde-
at f pens in silēcio: nihil eo min⁹ h̄z q̄ oc-
culte p̄ximo detrahit. Tortuose etiā in
cedit detractor: dū a laude ei incipit cui
detrahit. et deinde subdit. Nō dico hoc
animo detrahendi: sed ut fides ei adhi-
beatur: dicit semultum amare eū cui de-
trahit. Et ego dico q̄ sic eū diligit si
etiudas ielum christum dilexit q̄ eū
falso osculo tradidit. Undeversus. Qn
bonum fari sed corde malu; meditars;
Oscula que iudas domo dedit hec mi-
hi tu das. Ergo tales sūt pditoēs pxi-
morū sicut iudas christi. Certo quia
detractores peiores sunt furib illis qui
vestes et alia furantur temporalia. Un/
de Ambrosius. Tolerabiliores sūt fu-
res qui vestes et alia bona diripiunt q̄
fures qui famam nostram bonam di-
laniant. Lui ratio potest eē hoc quod
dicit Salomon. Helius est nomen ho-
num q̄ multe diuitie. Unde qui nomē
bonum alicui aufert: magis nocet ei q̄
si multas diuitias furaret. C Quarto
quia detractoris lingua peior videt esse
inferno. Infernus enim solū malos de-
uorat. Linguavero detractoris bonos
et malos. Insuper detractores uno mo-
sello comedunt vnam totam p̄uinciam:
vel archiepiscoparum ciuitatem: v̄l pa-
rochiam: vel villam cum eis obloquunt
Et est yal de periculorum cum dicitur: i

tali p̄uinctia sūt raptoēs: i tali ep̄iscopa-
tu sūt surarū: i tali ciuitate adulteri: et
sic de alijs. Quia ibi innocēs cū nocēte
isamak: qd est cōtra iusticiā. hoc p̄z: q̄ sī
vn̄ est re⁹: tūc res v̄l plures sūt inocē-
tes. C Quinto q̄ iter oīa alia peccā isto
videt p̄i expiari: qd p̄z p̄ hoc q̄ scđm
Augustinū. Nō dimittit peccām nisi ab-
latū restituat. Lū igit p̄ detractōez ab-
stuleris p̄ximo bona famā (q̄ iter bona
corporalia est aliqd nobilissimū) ip̄ possis
bile vel summe difficile videtur ut ei va-
leas plene restituere: cum non possis sc̄
re in quot cordibus hominum vītū
detectionis sit diffusa. quare. zc. Un
sciendum q̄ iter omnia peccata ista duo
peccata. s. detractio et rerum ablatio ma-
gis difficulter dimittuntur homini. q̄a
sine restitutione nec valer contritio nec
lachrymarum effusio: etiā si tot lachry-
mas effunderes sicut Petrus et Maria
Magdalena effuderunt: quando ama-
re peccata sua planerunt. Itē nec va-
let peccatorū confessio nisi fiat f m pos-
sibilitatem predictorū restitutio. Ergo
detractores qui iniuste proximos infa-
mauerunt tenentur in publico reuoca-
re: et cis bonam famam restituere scđm
posset nos si volunt gratiam et dei mi-
sericordiam et remissionem peccatorum
consequi.

Quot modis fiat detractio.

Detractio fit sex modis.

D Primo cum quis occulta mala
proximi manifestat: eū iſamā
dor confundendo. et si ea intentione Cetā
q̄uis v̄p si dō e p̄ximo malū loquitur
nocēdū ei: mortale ē. Verbi gratia Si
q̄s aliqd occultū peccām cōmis̄ser qd tu-
bit soli deo p̄staret: et si hoc publicares
aliq̄ iſamādo eū: peccares n̄ oraliter Iz
verum esset. Sed si manifestares illi q̄
poss̄ prodesse ut emendaretur: hoc eēt
bonum et laudabile: quia in hoc querer-
tur salus p̄ximi. Item sille ap̄d quez
tuillū infamasti alteri eadem intentio/

precepto

ne hoc occultum malum reuelat. s. ipm infamando similiter peccat: et sic δ singulis ascendendo. **Q** uot peccata perpetrantur cum quis in una tota terrav' ciuitate infamatur. imo si aliquis manifeste in aliqua ciuitate infamatus est et factum eius notorium est in illa ciuitate: et tuuentres ad aliam ciuitatem vbi h non scaretur: tunc si publicares ibidez peccatum et excessum illius hominis: ea intentione evitibz etiam infamaretur: grauiter peccares. Ergo nō modo debem⁹ manifestare mala p̄ximi illis qui non scīnt et maxime vbi nō p̄dest sed magis obest. **S**ecundo quando audita mala de proximo cum augmento referunt alios. Et heu hoc valde cōmune ēt mala p̄ximorum aggrauentur et augmentetur. **Q**uod tamen est multum periculosuz grande peccatorū talia mala cū augmēto proferre: et sic p̄ximum suū confundere. De his enim et contra istos dicit p̄pheta dauid. psalmo. cxxxix. Vir linguis scilicet sermones cum augmentatione p̄soferens non dirigetur in terra. Et ecclesiastici nono dicit salomon. Terribilis in ciuitate sua homo linguosus. **T**ertio crima falsa imponere proximo: et hoc est grauissimum inter peccata detractionum: quia vix remittitur tale peccatum. **U**nde Hieronimus. Nō faciliter dixisse p̄ua δ rectis. **Q**uarto cū quis negat occulta bona proximi. Verbi gratia Sicut cum aliqua bona referuntur de proximo: et ille inuidus negat hoc bonum verum esse qd dicit de illo cui inuidet q̄uis verum sit in se. et cū hoc facit ex inuidia et vindicta grauiter peccat. **Q**uinto cū quis nititur ea minuere bona manifesta proximi quem non potest ex toto negare: tamen nitit ea minuere. **U**nde Hugo. Detractor ē q̄ bona p̄ximi in quantum potest diminuit. **S**exto cū quis bona p̄ximi peruerit in mala: dicens ea esse facta mala intentione: cum famē co; soli d̄ eo patet. **U**n-

de Hugo. Detractio est locutio ex iudicio pcedens: bona alioz denigrans Et hoc. s. q̄ sic bona p̄ximi quis conuertit in mala: pcedit ex inuidia et ex defectu caritatis. **U**nde Augustinus. Certus est q̄ de aliquo in certo neminem iudicarē: quem tanq̄ meipsum diligenter. Insuper est signum magnae nequitie et pueritatis in homine q̄ sic proximum suum iudicat et bona sua deprauat. **U**nde Chrysostomus super Matthēum Si cut difficile aliquem suspicatur malum qui bonus est: sic difficile aliquem suspicatur bonum qui ipse malus est. Idem ibidem. **O**mnis homo scdm se estimat alterum. **S**ciendum q̄ summe de beatus cauere ab his modis detractio nū scdm q̄ dicit salomon Sap. primo A detractione p̄cite ligue. Detractores enim teste ap̄lo ad Ro. i. deo odibiles sūt. Ut autem hoc melius seruare possemus. nullus nostrum deberet loqui δ proximo eo absente quod nollz loqui eo prefente. **U**nde Leuitici. xix. dicitur. Non maledices surdo. Surdo maledicit qui absentē detrahit. Homo enī ab sens minus potest audire detrahentem q̄s si surdus esset. Surdus enim quandoq̄ audit quando sibi alta voce clamat: absens vero qui quandoq̄ dicit per duas leucas vel amplius non audiret detrahentem quantumcumq̄ clamaret. **U**nde etiam Hieronymus Noli diligere detrahere ne eradiceras pauci enim sunt qui huic vitio plenerentur. Existis patet q̄ detractio ē commune peccatum: et tamen grauiter in hoc offendit deus. **U**nde Augustinus super illō psalmiste Pro eort me diligenter detrahebant mihi. Plus non cent in membris detrahentes christo q̄ animas interficiunt creditorum: q̄ qui eius carnem mox resurrectarā p̄merunt. Et propterea detractores grauiter puniuntur a deo: et quādoq̄ tales desperant in agone mortis. ut p̄p̄ per ex-

De quinto

emplū. Fuerunt duo soci clericī quorū
vn⁹ detractor pessim⁹: de nemine bñ po-
terat loqui: q̄ infirmitate detent⁹ eū ad
penitentiā a socio moneref parvipēdēs
ipius monita i nullo se penit⁹ correxit.
Lunq; ad extrema appropinqrer: adiu-
ratus a socio suo pmisit vt i fra trinita
dies sibi appareret si posset si ds pmis-
teret: z sic mortuus ē. Post paucos igit
dies d eo pmittente non p salutē ei⁹: sed
vt ceteri tali erudirent exēplo Apparuit
socio totus nigerz accēsus tot⁹ ignitus i
tro z foris incedio ifernali. Ad cui⁹ con-
spectum cū ille tremore desiceret: dixit ei
Ego sum ille ifelix quondā soci⁹ tuus
p quo oras inaniter: qz ppetue suz dā-
natus. Et cum ille quereret qnō sibi ac-
cedisset in agoneſ Respōdit cū essem in
extremis: ductus sum corā iudice. Lū-
q; obmutescerem p timore vidi multas
aias sole lucidiores ad iudicē cōtra me
manus extendētes z clamātes. Vindi-
ca dñi sanguinē nostrū de illo mendace
detractore: qui nos apud hoīes mēda-
citer ifamauit. ad hāc vōcem eū me in-
dex inspiceret toro vultu z irato: z ego
in eius aspectu territus z confusus z de-
platis contra memalis mihi conscius
memeti p̄ miscdiaz dei sum oblit⁹: et
sic desperās ppetue sum dānatus.

De his q̄ detractōes libēt audiūt. **R**equiritur de pccō eoz q̄ libenter
audiunt detractores: contra qd
pccm pmo possit valere verba
sacre sc̄pture que illud dissuadent. **U**n
puer. 4. **L**abia detrahentū sint pcul
a te. Item Eccl. 28. Septiāres tuas
spinis. z noli audire lingua nequā. **U**n
queritur ytrum peccet q̄s audiendo de-
tractorē. Rñdeo sc̄m Tho. sc̄da sc̄de
q. 73. Si quis detractorem audiat. sc̄z
absq; resistentia: videtur detractori con-
sentire: vnde sit particeps pccī eius. Et
siquidem inducat eum ad detrahenduz
vel saltrem placeat detractio ppter odii
eius cui detrahitur non min⁹ peccat q̄

detrahens z qnq; magis. Unde Ber-
nard⁹ de consideratōe Detrahere aut de-
trahētem audire quid horum dānabilis
us sit: non facile dixerim. Sivero ei pec-
catum non placeat sed ex timore vel ne-
gligentia vel etiā ex verecundia quadaz
obmittitur detrahētem repellere z on-
dere q̄ ei detractio displiceat: tūc peccat
quidem: sed multo minus q̄ detrahēs
z plerūq; venialiter. Quādoq; etiā ipm
potest esse mortale: vt quia ex officio in-
cumbit ei detrahētem corrīgere: vlt̄ etiā
ppter aliquid periculum inde psequēs.
Vel ppter radicem qua timor human⁹
qnq; p̄t esse pccm mortale: qd fit quan-
do hō sic dispositus est vt ppter timorē
cuiuscunq; rei tp̄alis faciat aliquid pro-
hibitum vel p̄termittat aliquid qd est
pceptum i lege diuina: talis timor ē pec-
catum mortale. Item quilibenter audi-
unt detrahere, p̄ximis sunt sicut canes.
Quis a cūvnis canis leditur tuncoīnes
concurrit eum lacerat̄ mordent. Sic
similiter faciūt detractores cum audiūt
alicui obloqui: tunc obloquenti applau-
dunt: insuper t̄verba sua etiā apponunt.
Et sic aias suas p̄rias occidunt̄ mor-
tem eternā incurvant. Cōtra quos dicit
Augustin⁹. Non accōmodes aures tu-
as ad percipiendum verba detrahētis
ne concipias mortem i anima tua. Det-
rahētis em z audientis vtriusq; esca ē
mors anime. Etyt breui⁹ concludam.
Detractoz libēs auditor diabolū por-
tant in lingua. Unde quilibet in quan-
tum potest debet cōpescere detractores.
Unde legitur d̄ quodam ep̄o qui erae
in purgatorio z v̄bemēter affligebat̄ in
ferore clericis sui existentis in inferno z as-
cendentis ad ipsum: quia detractiones
eius quādoq; audierat z cum non sa-
tis corripuerat: q̄q; ep̄s satis i se bon⁹
fuerat. Item q̄ infelix sit lingua detra-
ctoris patet per hoc exemplū: Fuit qui-
dam maximus detractor religiosoz z sa-
cerdotuz z alioz bonoz hoīm: qui tādē

precepto

mortu⁹ ē. Post multos vero annos cu⁹ aperiebat sepulchrū ei⁹: totu⁹ corp⁹ ei⁹ putridum erat p̄ter lingua⁹ eius. Sed rane linguam illā inter sevolentes ro/ dere non valebant: in signum q̄ lingua illa non erat digna in terraz redigi p eo q̄ multos homines leserat: Et miseril/ le homo cuius lingua illa erat. iā in aīa ⁊ post iudicium in corpore ⁊ anima in eternum torquebitur: nec tamen consu/ metur. Unde Apocalyp. xix. Dors fu/ giet ab eis.

cato mortali. Homicidium potest fieri sine peccato iustitia exigēte. vt cū iude⁹ amore iusticie aliquem occidit. vel etia⁹ quando vim vi repellere decet. vt patr⁹ in quinto precepto. Item aliquis po/ test furari sine peccato in extrema neces/ sitate. quia tunc omnia sunt communia. Item in festis potest quis laborare sine peccato. Item quādoq̄ quis potest ir/ rare sine peccato. Similiter ⁊ irasci po/ test quis quādoq̄ sine peccato. sed null⁹ lus potest fornicari sine peccato scienter quia mortaliter peccat. Ponam⁹ q̄ ali⁹ quis nullum malu⁹ cogitauerit neq̄ de/ rexit neq̄ fecerit. ⁊ omnia bona egerit q̄ ex cogitari possunt. ⁊ semel fornicetur et sic decedit sine penitentia: tūc de necessi/ tate damnabit: etia⁹ si omnes misse que/ visq̄ ad finem mundi celebrabuntur ab/ ecclesia p eo celebrarentur nō liberarēt eum a morte eterna. Et ppter illaz bre/ uem delectatō em omni gaudio celi ⁊ so/ cietaṭe beatorum p̄iabitur. In Ihero/ nymus. Qui luxuriatur viuens mortu⁹ us est. B. C. Sciendū q̄ ad detet/ statō em huius fornicatōis que fit cum meretricibus valent tria. Primum est hoc q̄ quandoq̄ sunt coniugate. ⁊ sic quan/ do aliq̄ credit se peccare cū talibus sim/ plici fornicatōe ipē quādoq̄ committit adulterium. Secundum quia quādoq̄ talis cōmittit incestum. quia quādoq̄ tales meretrices cognite sunt a consan/ guineis illius qui peccat cum eis. ergo si dūo consanguinei peccarent cum una soluta meritrice: tūc p̄mus absolvitur a simplici sacerdote. secundus autē mit/ titur ad auctoritatem ep̄i. Tertio q̄ cu⁹ talibus peccat magno se committit dis/ criminis: licet non sint cōiugate ⁊ affines eius. ipē ramen fm Guil. lugdunē. in summa viciorū capitolo de luxuria eque peccat: ac si forent. ex quo equalis est contemptus.

C. Defloratio virginum q̄ magnū peccatum est.

6. 5.

